Güle güle Emmioğlu!

O hepimizin hayatına, çocukluğuna, gençliğine, aşkına dokundu. Şarkıları sokak sokak Anadolu'nun her bir köşesinde yankılandı. Müziğe gönül vermiş bir büyük sanatçıyı onbinler son yolculuğuna uğurladı.

SEBAHATTİN ÇELEBİ

Adana'nın sıcak ve nemli bir yaz akşamıydı. Pamuk tarlalarından dönen işçilerin yorgun adımları sokaklarda yankılanırken, küçük bir evde bir çocuk bağlamasıyla türküler söylüyordu. Bu çocuk, ileride Türk halk müziğinin efsanevi isimlerinden biri olacak olan Ferdi Tayfur'du.

1945 yılında Adana'da dünyaya gelen Ferdi, henüz altı yaşındayken babasını kaybetti. Hayatın zorluklarıyla erkenden tanışan küçük Ferdi, bir yandan okula gidiyor, bir yandan da ailesine destek olmak için çalışıyordu. Küçük yaşta hamallık yaparak, simit satarak ve ayakkabı boyayarak ailesinin geçimine katkıda bulunmaya çalıştı. Ancak içindeki müzik aşkı, tüm zorluklara rağmen hiç sönmedi.

Mahalle aralarında, düğünlerde şarkı söylemeye başladı. Sesi ve yorumuyla dikkat çeken genç Ferdi, zamanla çevresinde tanınmaya başladı. Adana'nın dar sokaklarında yankılanan sesi, kentin kalbine dokunuyordu. Her akşam işten eve dönerken, cebinde yeni yazılmış türkü sözleri taşırdı. Bu dönemde yerel radyolarda programlara çıkmaya başladı ve ilk bestelerini yaptı.

Ferdi Tayfur'un müziği, sadece notalardan ibaret değildi. O, her şarkısında bir hikâye anlatırdı. "Emmioğlu" şarkısında köyden kente göçün yarattığı sosyal dramı, "Haram Oldu" şarkısında imkansız aşkın acısını, "Batan Güneş" şarkısında ise yoksulluğun ve çaresizliğin hikayesini anlattı. Kendine has üslubuyla yarattığı arabesk tarzı, toplumun geniş kesimlerinde karşılık buldu.

1980 sonrası dönemi hatırlayanlar için Ferdi Tayfur, Orhan Gencebay ve Müslüm Gürses bir kimlik arayışının, şehirleşen yanlarımızın tınısıydı. Köylerden büyük kentlere yapılan göçlerin yoğun olduğu yıllarda bu üç sanatçı hepimizin dertlerine ortak oldu.

1960'ların sonlarına doğru İstanbul'a gelen Ferdi Tayfur, büyük şehrin kalabalık sokaklarında, elinde bağlaması, cebinde türküleriyle yeni bir hayata adım attı. İlk yılları oldukça zorlu geçti. Gecekondu mahallelerinde yaşadı, çeşitli işlerde çalıştı. Ancak müzikten hiç kopmadı. Gazinolarda, düğünlerde sahne almaya devam etti.

Müzik kariyerindeki ilk önemli adımı Saya Plak'la attı ve 6 plak doldurdu, ancak beklediği başarıyı elde edemedi. Daha sonra çeşitli şehirlerde çalışarak hayatını kazanmaya çalıştı. Abisinin bir iftira üzerine hapse düşmesi nedeniyle Adana'ya döndü ve 2,5 yıl boyunca müzik piyasasından uzak kaldı.

Saya Plak'la anlaşarak 6 plak dolduran Ferdi Tayfur, beklediği ve umduğu başarıyı elde edemez. Satmayan plaklar üzerine, yapımcı şirket anlaşmayı bozar. Ferdi Tayfur için bu; çiftliğe, Adana'ya dönüş anlamını taşıyacaktı.

25 yaşında Zeren Plak'tan gelen teklifle "Kaderimsin" adlı plağını çıkardı. Ancak yapımcı şirketin kapanması nedeniyle 4 yıl daha beklemek zorunda kaldı. Kader Plak firmasıyla yaptığı "Huzurum Kalmadı" ile beklediği başarıyı yakaladı.

1973 ve 1974 yıllarında Görsev Plak adına "Kir Çiçekleri", "Bana Gerçekleri Söyle", "Postacı", "Mahkumların Duası" ve "Yüreğimde Yara Var" adlı şarkıları yaptı. Ardından Elenor Plak'la "Bırak Şu Gurbeti", "Ahşım", "Yad Eller" ve "Çeşme" ile dönemin en çok satan 45'liklerine imza attı.

1975 yılında çıkardığı "Çok Yalnızım" albümü onu zirveye taşıdı. Albümün çıkış parçası, dönemin en çok dinlenen eserlerinden biri oldu. 1976 yılında "Çeşme" filminin setinde tanıştığı sanatçı Necla Nazır'a aşık oldu ve mütevazı, magazin dünyasından uzak bir hayat sürdü.

Bu röportajı daha önce yayınladığım Platform dergisinde ve Kanal D için hazırladığım Cafe Platform adlı TV programında yayınlamıştım. Anısına saygıyla

